

Receptes tot a cent

Una cosa és anar pel món desinformat i una altra de diferent és anar desorientat. Per exemple, la gent potser no llegeix diaris, no s'informa, però en canvi aquests dies als ambulatoris de la Seguretat Social ja hi ha molts malalts que, quan el metge els recepta un medicament, li pregunten si els cobrarà vint duros. És clar que han sentit tocar campanes, però que no s'han preocupat d'informar-se fins que el metge es posa a receptar. Llavors sí, se'ls encèn el llum d'alarma i criden l'alto. És a dir: mal informats però ben orientats.

La decisió del govern espanyol de cobrar vint duros per recepta mèdica a partir de l'any que ve encara no s'ha anunciat oficialment, però se'n parla tant que per això hi ha gent que ja ho dona per fet. Dimecres d'aquesta setmana, dia 18, els socialistes demanaran a José María Aznar, durant el ple del Congrés dels diputats, que digui si això dels vint duros és de veritat. Però tant si respon com si no, és igual, perquè la mesura ja ha començat a tenir conseqüències abans que sigui una realitat.

Aquests dies hi ha malalts que es declaren disposats a renunciar a la medicació si la recepta els ha de costar cent pessetes. Deuen estar poc malalts. O, al contrari, n'hi ha que demanen al metge més receptes del compte, ara que són de franc, com qui va al super a comprar uns quants litres d'oli quan diuen que aviat pujarà de preu. Actituds que demostren que la futura taxa per les receptes mèdiques pot ser tan eficaç a l'hora d'estalviar diners públics, com polèmica a l'hora d'aplicar-la als sectors més necessitats.

Però alerta, perquè els arbres poden impedir que es vegi el bosc. Això dels vint duros per recepta és només una anècdota, important, però anècdota al capdavant. Només és el començament de tot el que pot venir. L'autèntic debat i l'autèntica polèmica és si hi haurà reforma o desmantellament del nostre estimat estat del benestar. Cap polític sensat defensa el desmantellament, per molt liberal que sigui, però alguns fan pro-

postes de reforma que són autèntics torpedes contra la línia de flotació de l'invent.

Això de la recepta, no. Si es fa bé, pot ser una solució que ajudi a pagar la sanitat pública, ara que tots els diners de la Seguretat Social s'hauran de dedicar a pagar les pensions. Fins ara molts diners de les cotitzacions socials han servit per pagar l'assistència sanitària, però això s'acaba, perquè cada vegada hi ha més jubilats i, per sort, viuen més anys. La sanitat i les medecines, cada dia més cares, s'hauran de pagar només amb els diners dels impostos, i de les taxes.

La idea no és nova, perquè ja la va proposar fa uns anys l'informe Abril, dirigit per l'ara president d'Aigües de València, Fernando Abril Martorell. En l'elaboració de l'informe hi van participar dos destacats economistes catalans i també hi va col·laborar Xavier Trias, aleshores conseller català de Sanitat, que és qui ara ha desenterrat la proposta. És normal que els sindicats i Esquerra Unida, protestin, perquè el govern Aznar i els seus aliats van pel camí de carregar els neulers sempre als més dèbils, però d'algun lloc han de sortir les misses.

La qüestió és saber si es mantindrà l'estat del benestar, si es mantindran la sanitat i l'ensenyament públics de

qualitat. Si realment anirem a una societat del benestar, en què les necessitats de la població continuaran cobertes per sistemes diferents dels d'ara, o si els més dèbils ho tindran cada vegada pitjor, com avisen sindicats i esquerres. Perquè de moment no està gens clar que els plans de pensions privats, per exemple, siguin en el futur més solvents que les pensions públiques que volen substituir. Ni que algunes mútues privades puguin garantir a tots els mutualistes, en el futur, les prestacions que ara els ofereixen com alternativa a la sanitat pública...

Francament, el problema no són els vint duros. ■

JORDI FORTUNY

“Això dels vint duros per recepta és només una anècdota, important, però anècdota al capdavant. Només és el començament de tot el que pot venir.”